

LBRRIS

We know
books

Titlu original: **100 ошибок воспитания, которых легко избежать**, автор **Маховская Ольга**

(c) Olga Makhovskaya, text, 2011

First published in Russian by Publishing House "Eksmo"

© 2022 Didactica Publishing House, România

Toate drepturile rezervate pentru ediția în limba română. Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă sau stocată fără acordul editurii.

Editor coordonator: Florentina Ion

Traducător: Maria Clivinschi

Redactor: Alina Perța

Corector: Eugenia Oprea

DTP: Alina Perța

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MAHOVSKAYA, OLGA

100 de greșeli ale părinților în educarea

copiilor : sfaturi și soluții / Olga Mahovskaya ; trad. de Maria Clivinschi. - București : Didactica Publishing House, 2022

ISBN 978-606-048-461-5

I. Clivinschi, Maria (trad.)

159.9

Didactica Publishing House

Bdul Splaiul Unirii nr. 16, Clădirea Muntenia Business Center,
etaj 5, 506, Sector 4, București

Comenzi și informații:

telefon/fax: +40 21 410.88.14; +40 21 410.88.10

e-mail: office@edituradph.ro

www.edituradph.ro

Tipar: ARTPRINT

Email: office@artprint.ro

Olga Mahovskaya

100 DE GREȘELI ALE PĂRINȚILOR ÎN EDUCAREA COPIILOR

Sfaturi și soluții

Traducere din limba rusă de Maria Clivinschi

CUPRINS

Introducere

Cum ne transmitem greșelile ca moștenire copiilor
sau cine plătește pentru infantilismul nostru 9

1. Particularități ale dezvoltării personalității copilului 19

Greșeala lui Piaget sau vai de minte 20

Legea lui Kolmogorov sau de ce dezvoltarea
rapidă a intelectului este periculoasă 27

Egocentrismul copiilor și rolul acestuia 40

Întreaga lume este un teatru, lumea copiilor – un joc .. 54

De ce este important să dezvoltați creativitatea 70

Narcisismul copilăriei ca stil de viață 90

10 Lucruri care pot distruge totul 96

2. Abordarea națională a educației 99

„Vei merge la stânga, vei merge la dreapta...”
trei abordări ale copilăriei 100

10 Diferențe în educarea copiilor ruși și americani 104

10 Diferențe în educarea copiilor ruși și italieni 119

O perspectivă comună 128

3. Cum să satisfaceți nevoile copilului fără să-l răsfățați 131

Ce vor copiii, totuși? 133

Ce să facem cu dorințele copilăriei? Să le îndeplinim
sau să le ignorăm? 139

De ce echivalăm dorința cu realitatea? 150

Să fii cel mai bun din lume – nevoia unui copil
de iubire și fericire 162

Narcisism deprimat: „Nu-mi plac zilele
mele de naștere!” 175

Cum să nu îndurați durerea resentimentului
din copilărie 183

Dorința de a obține totul ca prin magie! 190

10 Cele mai strălucite dorințe din copilărie 204

4. Ce să faceți pentru copilul vostru ca să crească fericit 205

10 Mituri false despre fericire, transmise
din copilărie 206

Un pic despre frica de a fi fericit 208

10 Temeri moderne din copilărie care
împiedică fericirea 216

Cum să vă iubiți copilul 227

Cum să-i insuflați copilului dumneavoastră
conceptul corect de fericire 232

Părinți fericiți – copii fericiți 237

Încheiere 255

Cum sunt exploatare dorințele și sentimentele
copiilor în show-business 256

1

**PARTICULARITĂȚI ALE
DEZVOLTĂRII PERSONALITĂȚII
COPILULUI:
LA CE TREBUIE SĂ ACORDAȚI ATENȚIE**

GREȘALA LUI PIAGET sau VAI DE MINTE

Pentru a ne înțelege pe noi înșine, trebuie să ne întoarcem la copilărie și să înțelegem esența schimbărilor acestei vârste.

Gândirea logică, sistematică este precedată de o perioadă pe care psihologul francez Jean Piaget a numit-o pre-operatorie. În această perioadă, copilul încă nu-și poate generaliza experiența și acest lucru îi afectează atât gândirea, cât și dezvoltarea personalității sale.

Ce este caracteristic gândirii preșcolarilor?

Egocentrismul

Acesta face dificil de înțeles punctul de vedere al celuilalt. Astfel, copilul alege pentru celălalt un cadou care îi place lui însuși.

Centrismul

El nu poate lua în considerare câteva proprietăți ale unui obiect în același timp. Din punctul de vedere al unui copil, mingea este fie rotundă, fie roșie.

Ireversibilitatea

Copilului îi este greu să-și dea seama că acțiunile cu obiecte pot avea o reacție inversă și, ca rezultat, obiectul revine la poziția sa inițială.

Fixarea pe partea exterioară a obiectelor

Este atent la ceea ce atrage mai multă atenție – partea exterioară a obiectelor. De exemplu, dacă puneti o mască de câine rău pe o pisică, atunci el se va speria și de pisică.

Gândirea prelogică

El confundă cauza și efectul și nu manifestă interes pentru explicațiile cauză-efect.

Antropomorfismul

El atribuie calități umane altor creaturi. De exemplu, crede că jucăriile pot fi bolnave.

Animismul

Atribuie semne de viață obiectelor neînsuflețite. De exemplu, copilul crede că soarele este viu, deoarece se mișcă, poate apărea sau dispărea.

Piaget a dedus particularitățile de dezvoltare ale preșcolărilor din deficitul general al gândirii lor, plecând de la faptul că le este dificil să gândească abstract fără obiecte concrete și proprietățile lor. Psihologul a supraestimat importanța gândirii în devenirea unui om, la fel ca noi toți.

Cu toate acestea, deficitul de dezvoltare legate de vârstă depind nu numai de abilitățile de gândire ale copilului. Vârsta preșcolară este o etapă specială în dezvoltarea personalității.

Dintre particularitățile enumerate ale dezvoltării copilului de până la 6 ani, numai centrismul și ireversibilitatea gândirii pot fi considerate ca o consecință directă a cortexului cerebral neformat al preșcolărilor, ceea ce complică formarea asociațiilor mai complexe. Celelalte sunt o

consecință a experienței de viață reduse și a comunicării cu colegii și adulții.

Problemele gândirii copiilor persistă chiar și la o vârstă mai târzie, dacă personalitatea copilului, capacitatea sa de empatie, empatia manifestată față de alte persoane și capacitatea de a-și schimba punctul de vedere nu se dezvoltă.

Deocamdată, copiii nu pot „intra în situație“, nu pot „ocupa locul“ altei persoane. Dar, pe măsură ce se maturizează și se antrenează, acumulând experiență de interacțiune, o persoană mică are ocazia să privească lumea prin ochii altor oameni, să negocieze cu ei și să îi înțeleagă.

Greșeala numărul 4

Perceperea opiniilor și vocilor altor persoane doar ca zgomote de fond care interferează cu auzul propriilor voci și opinii

Consecințe și probleme

- ✓ Fără a-i înțelege pe ceilalți, este imposibil să evaluați situația în ansamblu.
- ✓ Ignorând intențiile altora, ne comportăm necorespunzător.
- ✓ A-i ignora pe alții înseamnă a-i transfera în categoria dușmanilor.
- ✓ Nimeni nu se joacă cu un copil care nu vrea să-i audă pe ceilalți.
- ✓ Numai acela care ține cont de dorințele altora poate deveni lider.

Cum să depășești singuri problemele și să-l ajuți pe copil?

1. Ajutați copilul să se orienteze, să cunoască alți copii, să se intereseze cu ce se ocupă ei.
2. Înainte de a vă alătura jocului, trebuie să-i cunoașteți regulile și distribuția rolurilor.
3. Spuneți-i copilului direct: „Dacă nu știi cum să procedezi, întreabă-i pe ceilalți: «Îmi pare rău, nu am înțeles...» Acesta este un început bun pentru conversație“.
4. Orientați-vă copilul către „experți“. Aceștia sunt adulți care știu cum să procedeze cel mai bine. Dar aceștia pot fi și copii mai experimentați. Nu este suficient să-i întrebați doar pe cei care sunt mai aproape.

Iată ce împiedică gândirea:

- **Timiditatea.** O persoană poate ști să răspundă la o întrebare, dar se teme să vorbească în public. Nu este sigură dacă va reuși și preferă să tacă. Timiditatea este un egocentrism infantil de nedepășit.
- **Temerile.** Copiii și adulții se tem de nou. Fricile sunt o consecință a antropomorfismului și animismului infantil, tendințe de a reînvia obiectele.
- **Lipsa de interes.** Mai aproape de școală, copiii dezvoltă o imagine a lumii în care un eveniment urmează din altul. La vârsta preșcolară, copilul operează cu multe conexiuni „false“. Are o imagine prelogică a lumii bazată pe conexiuni imaginare.

- **Dezvoltare neuniformă.** Se întâmplă ca o persoană să rezolve cu succes probleme complexe, dar cele simple să fie prea dificile pentru ea. Dacă părinții antrenează unele abilități și nu acordă atenție altora, copilul se dezvoltă nearmonios.

Toți acești factori sunt de origine socială, în ei se reliefează istoricul dezvoltării abilităților și intereselor unui om, al deprinderilor sale de comunicare cu ceilalți. Fiecare dintre noi are propria poveste. Dar, chiar și când creștem, purtăm în noi particule de prelogism copilăresc, egocentrism, antropomorfism și animism. Aceste urme ale „picturii rupestre“ apar în biografia unei persoane adulte, dacă în viața sa se întâmplă cataclisme.

Greșeala numărul 5

Se dă vina pe lipsa de inteligentă pentru greșelile și eșecurile copiilor noștri

Consecințe și probleme

- ✓ Dând toată vina pe minte, renunțăm la dezvoltarea responsabilității copiilor noștri.
- ✓ Copilul va dezvolta un sentiment al inferiorității sale intelectuale.
- ✓ Părintele dezvoltă un complex de superioritate față de copil.
- ✓ Copiii se vor teme să pună întrebări pentru a nu obține o „notă proastă” a inteligenței lor. „Nu gândești! Singur nu poți să-ți dai seama?!”
- ✓ Copiii devin neprietenoși cu cei mai norocoși. În loc să-i întrebe „cum se face”, ei, pur și simplu, vor începe să urască pe tăcute „elevii excelenți” și „parveniții”.

Cum să depășiți singuri problemele și să-l ajutați pe copil?

1. Nu numiți pe oricine în dreapta și în stânga proști – copilul dumneavoastră va adopta rapid această atitudine și alte cuvintele expresive.
2. Prima reacție la eșecul unui copil este de a-l ajuta! Întrebați-l dacă are nevoie de ajutor și încercați să înțelegeți împreună care sunt motivele.

3. Motivele eșecului trebuie căutate nu numai în copil, ci și în sarcina însăși.
4. Evaluați doar acțiunile, nu copilul. Erorile sunt locale. Localizarea problemei înseamnă rezolvarea acesteia pe jumătate.
5. Recunoașteți cu îndrăzneală incompetența dumneavoastră și demonstrați hotărârea de a găsi o soluție.
6. Încurajați copilul să ceară sfaturi, arătați-i un exemplu de curiozitate și prietenie.
7. Mulțumiți-le celor care au ajutat. Ei sunt aliați, nu rivali. Trebuie să învățați de la ei, nu să-i invidiați.

Abilitățile sociale pot fi învățate numai de la oameni. Observați, priviți pe furis, acumulați, folosiți. „Un veac trăiești – învață un veac!” Este vorba chiar despre abilitățile sociale. Viața se schimbă, felul în care oamenii comunică se schimbă, tot timpul trebuie să învățați și să reînvățați.

Dacă aveți o diplomă de excelență, nu fiți convinși că succesul este deja în buzunarul vostru. Va mai trebui să depuneți mult efort pentru a promova „produsul” – inteligența voastră, dar aceasta presupune contacte, conexiuni, negocieri, prezentări...

În unele profesii legate de gestionarea oamenilor sau influențarea oamenilor, IQ-ul nu ar trebui să depășească un anumit nivel optim, altfel persoana nu va mai fi înțeleasă de alții. Celelalte lucruri fiind egale, inteligența determină succesul cu doar 50%.